

Odeszli od nas

Do końca roku szkolnego 2019/20 w naszej szkole uczyło 312 nauczycieli. Wielu z nich odeszło do Domu Ojca. Nie sposób umieścić życiorysy ich wszystkich. Wykaz jest niepełny, nie zawsze zależało to od autora. W życiorysach pominięte zostały otrzymane ordery i odznaczenia przyznawane wówczas tym, którzy nie tylko wykazywali się wzorową postawą ideowo - moralną, ale często musieli identyfikować się z polityką i programem państwa oraz panującego ustroju. Umieszczone zostały biogramy dyrektorów i tych nauczycieli, którzy przyczynili się do rozwoju szkoły i często na wiele lat życia zawodowego związali się z nią. By znaleźć się w poniższym spisie trzeba przejść do wieczności i trwać we wdzięcznej pamięci swoich uczniów...

Stefan Culak (1915-1975)

Urodził się 7.02.1915 r. w Bielsku, nauczyciel przedmiotów biologicznych. Przez wiele lat był zastępcą dyrektora szkoły i pierwszym kierownikiem technikum zaocznego. Swe siły i talent bez reszty oddał szkole. Potrafił zebrać wokół siebie zdolnych uczniów i osiągał bardzo dobre wyniki przygotowując ich do egzaminów dojrzałości i także na studia w zakresie biologii. Pamiętany, jako wspaniały człowiek, nauczyciel i przyjaciel. Uczniowie wspominają jego przenikliwe oczy i grzmiący głos. Wiele rozmawiał z młodzieżą. Nie robił żadnych wyjątków bo wszystkich traktował równo, po partnersku. Umiał mówić, potrafił też i słuchać. *„Często chodziliśmy do niego do domu. Opowiadaniom nie było końca. Całe jego życie to śmiech i łzy. Był wspaniały. Biegłe władał niemieckim, francuskim i ukraińskim (dzięki temu przeżył wojnę)”*. Szkoła zawdzięczała mu również wspaniałe i pomysłowe dekoracje korytarzy i pracowni, piękne klomby i trawniki. Zmarł na posterunku pracy w wieku 60 lat.

Józef Górka (1919-2009)

Urodził się 20.01.1919 r. w Kożuchowie k. Strzyżowa, gdzie spędził dzieciństwo i lata młodości. Uczęszczał do Szkoły Powszechnej w Kożuchowie, następnie do Państwowej Szkoły Rolniczej w Suchodole. W czasie okupacji hitlerowskiej przez ponad rok zmuszony był pracować w niemieckim obozie pracy. W Weryni, jako nauczyciel przedmiotów zawodowych pracował od 20.09.1949 r. Podjął studia wyższe na UMCS i w Wyższej Szkole Rolniczej w Lublinie, które ukończył w 1956 roku. Pracował nieprzerwanie w Państwowym Technikum Rolniczym w Weryni do 31.08.1979 r., czyli do czasu przejścia na emeryturę. Spokojny i zrównoważony, dużo wymagał od siebie.

W towarzystwie bywał dowcipny, tryskał humorem i fantazją. Wspaniały kolega, o radosnym usposobieniu, człowiek honoru, uwielbiany przez młodzież, przykładnie pracowity, poważny, wymagający i zarazem tolerancyjny. Prowadził chór szkolny na wysokim poziomie i pięknie grał na skrzypcach. Był też miłośnikiem gry w szachy. Zawsze sobie cenił pracę z młodzieżą i starał się przekazywać jak najlepiej posiadaną wiedzę. Nauczana przez niego młodzież niejednokrotnie sięgała po olimpijskie laury w dziedzinie hodowli zwierząt. Po przejściu na emeryturę nadal spotykał się ze swoimi wychowankami, którzy często gościli u niego w domu. W roku 1987 przeprowadził się wraz z żoną Wenancją i dziećmi z Weryni do Boguchwały. Działal wówczas w Stowarzyszeniu Rodzin Katyńskich, chcąc przywrócić pamięć o swoim bracie Andrzeju, zamordowanym przez NKWD. Zmarł 11.03.2009 roku w Boguchwale.

Wenancja Górka (Kulon) (1934-2009)

Urodziła się 2.01.1934 r. w Strzyżowie. Zaraz po maturze, mając 17 lat, rozpoczęła pracę w Państwowym Technikum Rolniczym w Weryni, jako nauczycielka matematyki. Niejednokrotnie uczyła wtedy uczniów starszych od siebie. Mimo to radziła sobie doskonale, uczniowie czuli respekt przed drobnutką panią od matematyki. Na początku pracy w Weryni była także opiekunem w internacie.

Wenancja całe swoje życie zawodowe związała z Werynią, nieprzerwanie pracowała w szkole 37 lat, cierpliwie tłumacząc uczniom zawile prawa matematyki. Już jako nauczycielka Państwowego Technikum Rolniczego podjęła studia na Uniwersytecie Łódzkim, które ukończyła w roku 1960 zdobywając tytuł magistra matematyki. Zawsze interesowała się postępami w nauce swoich uczniów, zachęcając ich do osiągania jak najlepszych wyników. Jeden z jej uczniów został profesorem matematyki na WSP w Krakowie. Pani profesor była osobą bardzo skromną, na pierwszym miejscu stawiała dobro innych, niewiele myśląc o sobie. Była osobą lubianą i szanowaną przez młodzież, często poświęcała wychowankom swój wolny czas. Każdy wiedział, że może zawsze na nią liczyć i przyjść ze swoimi problemami nawet do jej domu. Kontakty z wychowankami utrzymywała także po przejściu na emeryturę. Uczniowie wielokrotnie gościli u niej w domu w Boguchwale, gdzie mieszkała z mężem Józefem od 1987 roku. Zmarła 7.07.2009 roku, przeżywszy swego męża zaledwie o cztery miesiące.

Kamil Kędzierski

Przejął organizację nowej szkoły od Mariana Bossakowskiego i Instruktora Oświaty Rolniczej Burghardt Janiny. Uważany jest za pierwszego dyrektora szkoły w okresie od 15 września 1946 r. do listopada 1947 roku. W pionierskim okresie zakładania szkoły znacząco przyczynił się do stworzenia podstaw pod przyszłą placówkę. Uczył przedmiotów ścisłych i zawodowych. Przez rok był dyrektorem, później zamknięty przez UB, dziesięć miesięcy spędził w więzieniu w Rzeszowie. Co ciekawe, w protokołach rady pedagogicznej jest zapisane, że zrezygnował z pracy „na własną prośbę”. Tak wtedy ta prośba wyglądała. Później wyjechał do Przemyśla, gdzie pracował jako nauczyciel i wychowawca Technikum Rolniczego w Bakończycach.

Władysław Kwiecień (1932-1999)

Urodził się w 1932 w Turzy. Jego rodzinny dom znajdował się z dala od wsi, tuż przy lesie. Niestety spokojne życie rodziny zakłóciła wojna i co najgorsze - wysiedlenie. Przez ponad 40 lat był związany ze szkołą w Weryni: najpierw, jako uczeń w latach 1947-1950, a później od 1959 roku, jako kierownik gospodarstwa szkolnego, w którego funkcjonowanie włożył niemały wysiłek, zwłaszcza wtedy, gdy większość prac polowych trzeba było wykonać z pomocą konia pociągowego i pierwszego prostego ciągnika. Po 10 latach został zatrudniony na stanowisku nauczyciela przedmiotów zawodowych, na którym pracował do 1989 roku, do czasu przejścia na emeryturę. W 1980 r. był przewodniczącym NSZZ „Solidarność” w zakładzie, ale po 1990 r. do związku nie przystąpił. Od listopada 1982 r. do sierpnia 1986 r. pełnił funkcję wicedyrektora szkoły. Był bardzo lubianym nauczycielem i sam lubił uczyć – wyjątkowo cenił kontakt z młodzieżą, dlatego nawet po przejściu na emeryturę nie zrezygnował z niego całkowicie. Zmarł 18.02.1999 roku.

Edward Kwolek (1924-1996)

Urodził się 23.03.1924 r. w Markowej. Jako młody chłopiec wywieziony został na roboty przymusowe do Niemiec. Po ukończeniu szkoły średniej przez rok pracował jako nauczyciel w Liceum Rolniczym w Weryni. Następnie przeniósł się do szkoły rolniczej w Wysokiej k. Łańcuta. W 1951 r. powrócił do Weryni. Uczył organizacji i ekonomiki przedsiębiorstw rolnych nazywanej przez niego „królową nauk”. W 1958 r. objął kierownictwo szkoły. W trakcie jego kadencji wybudowano nowy budynek szkoły i internatu, a w gospodarstwie szkolnym dużą oborę. Spowodowało to dynamiczny rozwój tej placówki. W roku 1984 przeszedł na emeryturę. Zmarł 23.05.1996 roku.

Anna Materla (Chorzępa) (1919-2005)

Urodziła się 24.07.1919 r. w Nienadówce. W Weryni pracowała od wczesnych lat 50. z przerwami na urlop wychowawczy i dla poratowania zdrowia, aż do przejścia na emeryturę w roku 1974. W latach 1952-62 była kierownikiem internatu, później wychowawcą. Włożyła niemało wysiłku w adaptację pomieszczeń pałacu, na potrzeby placówki wychowawczo-opiekuńczej. W pracy z młodzieżą rozwijała cechy kształtujące charakter wychowanków takie jak: obowiązkowość, gospodarność, sumienność. Dużą wagę przywiązywała do higieny i estetyki oraz kultury języka. Lubiała i ceniła sobie pracę z młodzieżą, przekazując jej właściwe wzorce w tych niełatwych czasach. Sprawy formalne, kierowanie internatem i jego organizacja były dla niej bardzo ważne. Miała dobry kontakt z wychowankami, oprócz życia internatowego organizowała im czas wolny. Wspólnie z młodzieżą jeździła także na krótkie wycieczki i wyjazdy wakacyjne. Z niektórymi wychowankami utrzymywała kontakty po zakończeniu ich edukacji w Weryni. Zmarła 10.07.2005 roku.

Urszula Róg-Kretowicz (1979-2012)

Urodziła się 11.05.1979 r. W szkole pracowała od 01.09.2002 r. Zawsze starała się służyć swoją pomocą tam, gdzie była ona potrzebna, czy to, jako nauczyciel języka francuskiego czy opiekun samorządu uczniowskiego. Życiowa optymistka, pogodna, ciągle uśmiechnięta z poczuciem humoru, który niejednokrotnie pozwalał znaleźć dobre wyjście z problemów. Zmarła, po długiej walce o życie, 28.09.2012 roku.

Józef Ślapiński (zm. 2016)

Nauczyciel biologii i ochrony roślin w latach 1970-79. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 19.11.2016 r. w Stykowie. Jako emeryt wielokrotnie bywał w szkole prowadząc długie rozmowy z byłymi i obecnymi nauczycielami.

Franciszek Śnieżek (1920-2012)

Urodził się 23.03.1920 r. w Niewiarowie koło Bochni. W czasie wojny pracował i działał w konspiracji w majątku Tyszkiewicza. W 1942 roku został zaprzysiężony do szeregów ZWZ, późniejszej AK i przyjął pseudonim „Kwiat”. Pełnił funkcję zaopatrzeniowca i brał udział w wielu akcjach organizowanych przez AK. W listopadzie 1944 roku został zatrzymany przez funkcjonariuszy UB za działalność konspiracyjną i razem z innymi działaczami przesłuchany i przewieziony do więzienia w Rzeszowie, później do Przemyśla, a stamtąd wywieziono go do łagru w Stalinogorsku, gdzie spędził kilka miesięcy. Pod koniec 1945 roku powrócił do rodziny w Weryni i rozpoczął pracę w gospodarstwie szkolnym. Prowadził dział produkcji ogrodniczej, dzieląc się z młodzieżą, jako nauczyciel zawodu swoją ogromną pasją - ogrodnictwem. Pamiętają go wszystkie pokolenia uczniów, nawet ci najmłodsi. Zawsze chętnie przychodził do szkoły i opowiadał ciekawie całymi godzinami. Miał świetną pamięć. Wspominał z pasją rodzinną atmosferę, jaka od zawsze panowała w szkole. Był chodzącą historią miejsc i ludzi, z którymi się związał. To on najwięcej wiedział o dworze, pałacu i jego mieszkańcach, lotnikach i weryńskim lotnisku, „leśnych ludziach”, nauczycielach szkoły, absolwentach. Zmarł 25.10.2012 r. Był najstarszym żyjącym nauczycielem naszej szkoły.

Marian Turek (1916-2002)

Urodził się 10.09.1916 r., był dyrektorem Państwowego Liceum Gospodarstwa Wiejskiego i Liceum Rolniczego w Weryni w latach 1947—1952. Pod jego kierownictwem szkoła w Weryni umocniła swoją pozycję, a gospodarstwo szkolne weszło w końcowe stadium organizacji. Dobry gospodarz, utalentowany organizator. Z młodzieżą przebywał ustawicznie (na lekcjach, podczas prac w internacie i w porze nocnej). Okazało się z czasem, że jego proste metody wychowawcze były bardzo skuteczne. W 1952 r. został przeniesiony służbowo do Szkoły Rolniczej w Bakończycach, gdzie pracował wiele lat, pełniąc m.in. funkcję kierownika gospodarstwa szkolnego. Zmarł 21.03.2002 r.

Józef Rusin (1928-1993)

Urodził się dnia 4.03.1928 roku w Lipnicy. Z Werynią związał się już jako uczeń szkoły rolniczej. 1.07.1957 r. został zatrudniony na trzymiesięczny okres próbny w Technikum Rolniczym w Weryni w charakterze nauczyciela i pozostał nim przez 36 lat. W tym czasie pełnił także obowiązki kierownika Ogniska Metodycznego przedmiotu "uprawa roślin" dla woj. rzeszowskiego, jednocześnie był kierownikiem działu produkcji roślinnej. W latach 1967-68 był kierownikiem gospodarstwa pomocniczego, a równocześnie nauczycielem chemii i uprawy roślin. Od 1.09.1970 r. pełnił obowiązki dyrektora. Dzięki jego inicjatywie i operatywności szkoła rozwijała się intensywnie, co uwieńczone zostało powołaniem Zespołu Szkół Rolniczych. Gdy nadeszła trudna dekada lat osiemdziesiątych, władze oświatowe zaproponowały ponownie Józefa Rusina na stanowisko kierownicze. Ówczesna "Solidarność" pozytywnie, pisemnie zaopiniowała jego kandydaturę. 28.09.1981 r. dyrektor ogłosił na zebraniu rady pedagogicznej, „że o ile zostanie na dotychczasowym stanowisku to tylko na 1 rok”. Został nadal dyrektorem ZSR na okres 1981-86. Po upływie roku z dniem 31.10.1982 r. odwołano go ze stanowiska. Była to decyzja wyjątkowo kontrowersyjna dla otoczenia. Stało się to w okresie stanu wojennego za sprawą wojskowej grupy operacyjnej WRON. Do czasu przejścia w stan spoczynku pozostał nauczycielem. Dużo pracował społecznie. Na lata 1984-88 został wybrany przewodniczącym Rady Narodowej Miasta i Gminy w Kolbuszowej. W tym czasie został jak gdyby zrehabilitowany. 1.09.1987 r. przeszedł na emeryturę. Nie zerwał jednak więzi ze szkołą i młodzieżą. Dla wszystkich był wzorem pracowitości i życzliwości, osobą wrażliwą na cudzą krzywdę. Zaangażowany wychowawca i nauczyciel. Wzorowy organizator pracy i dobry kolega. Skromny i bezinteresowny w świadczeniu pomocy. Spokojny i zrównoważony, taktowny i kulturalny, niezrównany fachowiec o rozległej wiedzy. Nie liczył godzin swojej pracy, będąc dyrektorem rzadko przebywał w domu. Spotkać go można było

w szkole o każdej porze dnia. Wieczorami przebywał w gabinecie chemicznym przygotowując się do lekcji. Był człowiekiem bardzo wymagającym, a jednocześnie życzliwym dla młodzieży. 19.01.1993 r. o godz. 15:10 zmarł nagle podczas posiedzenia zespołu nauczycieli przedmiotów zawodowych, omawiając stan łąk w gospodarstwie. Żegnał zgromadzonych umierając na ławce uczniowskiej, wśród tych, z którymi pracował przez lata.

Roman Rząsa (1934-1992)

Urodził się 22.12.1934 r. w Weryni. Od pierwszych dni pracy wyróżniał się zaangażowaną postawą wychowawcy młodzieży, organizatora warsztatów szkolnych oraz klasopracowni przedmiotowych, które na bieżąco modernizował. W uznaniu za taką postawę w 1969 r. został powołany na stanowisko wicedyrektora. W swojej długoletniej pracy piastował stanowiska: nauczyciela, kierownika działu, nauczyciela metodyka, wicedyrektora szkoły. Zawsze życzliwy dla młodzieży i nauczycieli, zaangażowany w organizowanie i wzbogacanie bazy dydaktycznej, zmierzał do modernizowania procesu dydaktycznego. Szkoła rolnicza za jego sprawą rozbudowywała się i zwiększała liczbę uczącej się młodzieży. Dobrze zasłużył się w zakresie poprawy warunków bhp. Po 33 latach przeszedł na zasłużoną emeryturę w listopadzie 1990 r. Zmarł 18.01.1992 roku.

Władysław Słowik (1914-1989)

Urodził się 6.12.1914 r. w Lubniu koło Myślenic. Zgodnie z nakazem pracy przeniósł się do Technikum Rolniczego w Weryni. Tutaj objął stanowisko dyrektora w 1952 r. i pełnił je do 1958 r. W czasie pobytu w Weryni był prezesem Powiatowego Zarządu Towarzystwa Wiedzy Powszechnej. Organizował i wygłaszał we wsiach kolbuszowszczyzny odczyty o tematyce rolniczej. Bardzo pracowity, sumienny i koleżeński, człowiek wielkiego serca i rozumu, stateczny i zrównoważony, dobry organizator, wspaniały wychowawca. W czasie, kiedy kierował szkołą, powstało pięcioletnie technikum. Poprawiła się baza mieszkaniowa dla nauczycieli. Był inicjatorem budowy nowego gmachu szkoły. W 1961 r. na własną prośbę przeniósł się do Szkoły Przysposobienia Rolniczego w Lubniu. Zmarł 27.04.1989 r.

Kazimierz Skowroński (1907-1974)

Urodził się 30.05.1907 r. w Kolbuszowej. Absolwent UJ, doktor filozofii, działacz społeczny i kulturalny, poseł na Sejm PRL II kadencji w latach 1957-61, przyłączył się do koła posłów "Znak". W latach 1944-52 był dyrektorem Prywatnego Gimnazjum i Liceum, a później Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej. W latach 1953-72 nauczał historii, wiadomości o Polsce i świecie współczesnym oraz języka polskiego w Weryni. Obdarzony urokiem osobistym, piękną wymową i wielkim sercem. Działal w regionalnych stowarzyszeniach ziemi kolbuszowskiej oraz Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej. Opublikował liczne prace z dziedziny historii i etnografii w prasie regionalnej. Był odkrywcą i pierwszym pisarzem dawnych dziejów Kolbuszowej i jej okolic. Położył duże zasługi w staraniach o budowę linii kolejowej Rzeszów - Kolbuszowa.

Uchodził za orędownika młodzieży, w wielu sprawach uważał, że powinno się: *„nie tylko prowadzić śledztwa i karać młodzież, ale wzmóc pracę wychowawczą i dostarczyć młodzieży prawdziwie*

kulturalnej rozrywki (w miejsce świetlicowej nudy), w postaci nowego zradiofonizowania szkoły, wznowienia filmowych wieczorów, urządzenia kursu tańców, zgaduj-zgaduli, kupna telewizora".

Dr Kazimierz Skowroński zasłabł w listopadzie 1974 roku podczas wygłaszania odczytu w Powiatowej Bibliotece Publicznej na temat historii kolbuszowskiego cmentarza, po czym zaraz zmarł. Został zapamiętany, jako człowiek wielu dokonań.

Helena Wilk (Rychel) (1941-2010)

Urodziła się 25.04.1941 r. w Wólce Sokołowskiej. Absolwentka naszej szkoły z 1960 r. W 1963 roku została zatrudniona na stanowisku wychowawcy internatu i nauczyciela gospodarstwa domowego w Państwowym Technikum Rolniczym w Weryni. W latach 1984–1996 pełniła funkcję kierownika internatu przy Zespole Szkół Rolniczych. Wyróżniała się dużym poczuciem dyscypliny i odpowiedzialności w pracy, znajomością cech psychofizycznych wychowanków oraz aktywną współpracą z ich domem rodzicielskim. Dzięki osobistemu zaangażowaniu internat zajmował przez szereg lat czołowe miejsca w województwie i kraju w konkursie o tytuł „przodującego internatu”.

Była nauczycielem zdyscyplinowanym i ofiarnym. Wykazywała troskę o zapewnienie możliwie najlepszych warunków młodzieży do nauki i wypoczynku. Po przepracowaniu 36 lat, w 1996 roku przeszła na emeryturę. Zmarła po długiej i ciężkiej chorobie 31.05. 2010 r.

Zenon Żywiec (1935-2009)

Urodził się 16.04.1935 r. w Kolbuszowej. Jako młody absolwent pełen emocji i aktywności sportowej, w roku 1956 podjął pracę, jako nauczyciel wychowania fizycznego. Podczas wieloletniej pracy nauczycielskiej wyróżniał się aktywnością, przygotowując wychowanków do udziału w zawodach sportowych. Pracując jako nauczyciel, niezależnie od zadań podstawowych, wraz z młodzieżą szkolną uczestniczył w budowie stadionu sportowego znajdującego się obok szkoły. Stadion ten do dziś służy młodzieży szkolnej i społeczeństwu Weryni. Był organizatorem i kierownikiem 23 obozów wędrownych.

Opiekował się Szkolnym Kołem LZS i LOK. Przygotowywał młodzież i prowadził szkolne uroczystości z pocztą sztandarową. Po przejściu na emeryturę w roku 1987 wyjechał za granicę. W latach pięćdziesiątych wrócił do kraju i włączył się w działalność publiczną w Akcji Katolickiej oraz w Porozumieniu Samorządowym "Ojczyzna", w których aktywnie pracował do końca swoich dni. Zmarł 5.01. 2009 r.

